

følgelig Fart; paa den anden Side maa det ærede Medlem forstaa, at jeg i min noget „kloroformerede“ Tilstand maa tage det mere med Ro. Jeg kvitterer imidlertid med Tak for alle det ærede Medlems elskværdige Bemærkninger til mig personlig og skal nu udtale Justitsministeriets Opfattelse i Anledning af det ærede Medlems stærke Angreb paa Ingeniør Falck, som jeg paa ingen Maade er forelsket i, men som dog har et billigt Krav paa, at der af Ministeren ydes ham den Retfærdighed, man kan.

Angrebet støttes dels paa, at Ingeniør Falck ikke har været Ministeriet nogen god Raadgiver i tekniske Spørgsmaal af almindelig Karakter, dels paa, at Ingeniør Falck efter Anmodning fra private afgiver Responsa angaaende motortekniske Spørgsmaal, navnlig til Brug under Retssager, hvilket det ærede Medlem betegnede som „aldeles uanstændigt“, dels paa at Ingeniør Falck optræder uhøfligt overfor de Personer, der aflægger Prøve overfor ham.

Angaaende det andet Punkt, Klagen over Ingeniør Falcks private Konsulentvirksomhed, skal jeg oplyse, at Ingeniør Falck i 1921 anmodede Ministeriet om Tilladelse til at forene denne Virksomhed som raadgivende Ingeniør med Automobilspørgsmaal som Speciale med sit Hverv som Ministeriets motorsagkyndige, og at Ministeriet, altsaa min høje Forgænger, det ærede Medlem Hr. Rytter, svarede, at det havde man ikke noget at erindre imod. Dette har jeg hidtil været uvidende om, men derimod har Ministeriet i afvigte Sommer udtalt, at man ikke havde noget imod, at de sagkyndige Landet over bistaar en nydannet Institution, Havarikontrollen for Motorkøretøjer, hvis Opgave er at varetage forskellige navnlig mindre Forsikringsselskabers Interesser ved Undersøgelse af beskadigede Motorkøretøjer med Hensyn til Berettigelsen af fremkomne Krav om Erstatning; og dette har jeg altsaa Ansvaret for. Om Hr. Falcks Erklæringer i den nævnte Egenskab maatte være mindre objektive eller brugbare, ved jeg ikke, da disse Erklæringer altsaa ikke er afgivet af ham som Ministeriets sagkyndige i Motorspørgsmaal, men som privat Mand; og om hele Ordningen i og for sig er heldig, er et Spørgsmaal, som jeg skal være villig til at overveje.

Med Hensyn til det tredje Punkt, Ingeniør Falcks paastaede Uhøflighed, udtalte jeg straks, at han havde faaet en Repri mande. Dette skete i Maj i Aar, idet Ministeriet under Fremhævelse af, at der jævnlig var tilgaaet Ministeriet Klager over,

at han havde gjort sig skyldig i en uhøflig og affejeende Optræden overfor Publikum, henstillede til ham som ogsaa til Ingeniør Damm altid at udvise en saadan Optræden, at der ikke kunde fremkomme berettigede Klager i saa Henseende. Jeg ønsker dog i denne Forbindelse at sige, at forskellige af de Klager, der har været indsendt til Ministeriet over Ingeniør Falck, ved nærmere Undersøgelse har vist sig at være ubegrundede, men jeg har paa den anden Side ikke kunnet hævde dette om dem alle, og hvis det vedblivende viser sig, at nogle af de Herrer motorsagkyndige i Hovedstaden stadig har Vanskelighed ved at finde Tonen overfor Publikum, maa de ved Lejlighed forberede sig paa at forlægge deres Gnavenhed til andre Felter af Samfundslivet.

Endelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Forespørgsel om det tekniske Udvalgs Sammensætning og Opgave oplyse, at det tekniske Udvalg er nedsat i Sommer af Landsforeningen af Justitsministeriets motorsagkyndige, og at det bestaar af Ingeniør Falck, der er Udvalgets Formand, samt Sporvejsdirektør Schmith i Aarhus og Ingeniør Engberg i Horsens. Udvalgets Opgave er at være raadgivende for Ministeriet i saadanne Sager vedrørende Motorkøretøjer, hvori teknisk Kendskab er af særlig Betydning. Om de nærmere Omstændigheder ved dette Udvalgs Nedsættelse skal jeg oplyse, at den nærmere Ordning skyldes mig. Forholdet var det, at de motorsagkyndige udenfor København ønskede at danne en Forening, bl. a. til Samarbejde med Ministeriet, medens de københavnske sagkyndige i første Omgang syntes at være for fornemme til at gaa sammen med deres Kolleger i Provinsen. Resultatet af de Forhandlinger, der blev ført, og som jeg altsaa ogsaa førte, blev imidlertid en Fællesforening for hele Landet med et særskilt raadgivende Udvalg paa 3 Mand til at bistaar Ministeriet, som af praktiske Grunde maatte ønske, at en københavnsk sagkyndig blev det ene af Udvalgets 3 Medlemmer og Formand. Denne Ordning accepterede Landsforeningen, hvorefter Ministeriet anmodede de københavnske motorsagkyndige om at udpege Formanden. De københavnske sagkyndige har udpeget Ingeniør Falck til Formand, og i den Stilling vides han mig bekendt ikke at have givet Anledning til Utilfredshed, men det er altsaa ikke Ministeriet, der har udpeget Ingeniøren til Formand for Udvalget. Som det fremgaar af det, jeg har anført her, er Ingeniør Falcks Stilling som Ministeriets